

i Miſtillid til dette Miniſterium vil det ærede Medlem fra Røge og jeg mødes mangen god Gang endnu.

Hørdum: Det er kun et Par korte Bemærkninger til den højtærede Juſtitsminiſter. Den højtærede Juſtitsminiſter mente, at jeg havde ikke behov at udtale hans mindre venlige Sindelag over for Socialdemokraterne, da det forud maatte være givet. Jeg ſkal deri give Miniſteren Ret, men der kan jo være Forſkel paa, i hvilken Grad man er Modſtander af et Parti, og jeg ſøgte i mine Udtalelſer at fremdrage, at Miniſteren ſtod ſom en meget udpræget Modſtander af Socialismen, meget mere end mange andre Modſtandere i Virkeligheden gøre. Miniſteren mente, jeg havde fortiet noget. Det er mig ikke bekendt, at jeg har fortiet noget; efter det Blad, hvoraf jeg har taget diſſe Citater, har jeg ikke fortiet noget. Men lad nu ogſaa dette være! Miniſteren vedkendte ſig at have ſagt, at han var imod Socialismen, fordi dens eneſte Formaal var at arbejde for hvert enkelt Individ's materielle Velvære — ſaaledes tror jeg nok, Miniſteren vedkender ſig at have udtalt ſig. Jeg maa da ſige, at det vidner kun om et, og det er, at den højtærede Juſtitsminiſter ikke har ſtuderet Socialismen, ſom han burde, naar han vil udtale ſig i den Retning. Jeg ved ikke, hvorfra Miniſteren har dette, at det ſkulde være vort eneſte Maal og det eneſte, vi have at virke for: det materielle Velvære. Det vil jeg indvømme Miniſteren, at det ſtaaer meget i Forgrunden, og efter ſom det hovedſagelig er den fattige Befolkning, der ſluttes ſig til Socialismen, og denne navnlig rekruterer ſig fra Proletariatet, vil Miniſteren nok kunne forſtaa, at det materielle Velvære maa være den nødvendige Grundbetingeſe for en videre Udvikling af Folket. Saaledes forholder det ſig. Vi ere lige ſaa ſtore Behynderere af Kunſt og Videnſkab ſom den højtærede Miniſter og alle vore Modſtandere, det er jeg overbeviſt om; men naar det materielle Spørgſmaal ſtaaer i Forgrunden, er det, ſom ſagt, kun fordi det er det nødvendige Grundlag for Folkets videre Udvikling. Naar Miniſteren udtalte, at jeg maatte beſandt mig i en Wildfarelſe og troede, at man ved Gennemførelſen af en ny Retsreform vilde blive fritagen for Straf for Vredſornærmelſer eller for Skadeserſtatning, naar man ſøgte at ſkade Folk i deres daglige Erhverv, og at han dog vilde gøre mig opmærksom paa, at det vilde ingenlunde være Tilfældet, ſaa maa jeg ſige til Miniſteren, at ſaa naiv har jeg ikke været; det vilde jeg heller ikke ſelv

have været med til at foreſlaa, ingenlunde! Nej, ſaaдан ſe vi ikke paa Sagerne. Men hvad jeg har tænkt, og hvad jeg har talt om, er, at der kunde komme en mere retfærdig Afgørelſe ved den paatænkte ny Retsreform af forſkellige Spørgſmaal, end der bliver ved den nuværende Retsplejes Udøvelſe. Det er det, jeg har tænkt paa. Straffe ved jeg meget godt, at vi beholde, dem vil man være nødt til altid at have, det undgaas vel ikke, men Spørgſmaalet er, om vi ved en Retsreform kunde ſaa en mere retfærdig Afgørelſe af diſſe Spørgſmaal, end under vor nuværende Retspleje. Det er kun det, jeg har tilſigtet, men jeg omtalte for øvrigt ſlet ikke noget, af hvilket den højtærede Miniſter kunde antage, at jeg havde en ſaaдан Opfattelſe, aldeles ikke. Jeg omtalte, at forſkellige af vore Folk vare ſatte under Anholdelſe for politiske Forſeelſer, og jeg ſigtede til, at man mulig ved en Retsreform kunde ſaa nogen Forbedring med Henſyn til politiske Forſeelſer, ſaa at vore Folk ikke bleve ſatte i Lighed med almindelige gemene Forbrydere for at have ſkrevet et eller andet, ſom ſtødte an mod Regeringen eller andre i Samfundet. Jeg fremdrog den Dom, ſom for kort Tid ſiden faldt for Højesteret, hvor vor Redaktør blev dømt til 3 Maaneders Fængſel, fordi han havde ſkrevet „forlange“ i ſtedet for „ønſke“, og jeg er overbeviſt om, at med Henſyn til denne Dom ſtaaer den almindelige Befolkning's Omdømme ingenlunde paa Højesterets Side. Ethvert ærligt Menneſke, der har fulgt denne Sag, vil ſaa den Opfattelſe, at det havde været Redaktør Winblad, der havde ſkrevet, og nu var det Højesteret, der dømte: Winblad ſkulde dømmes, og Præſten ſkulde gaa fri og renſes. Jeg er overbeviſt om, at det vil enhver, ſom dømmes retfærdigt, ſige. Det var kun dette, jeg havde tænkt paa, om man kunde vente ſig en Forandring paa diſſe Omraader ved den paatænkte Retsreform, og jeg fremdrog kun mine Udtalelſer om Miniſteren og andre, der ſkulde være Medhjælpere ved denne Sag, for at klargøre mit Syn paa, hvad man kunde vente.

Berg: Jeg har ſaa udførligt motive-ret mit Vædringsforſlag og udtalt mig om Sagen i Gaar, at jeg ſkal indſtrænke mig til nogle ganſte korte Bemærkninger, ſaa meget mere, ſom vor Ordfører i denne Sag (Hørup) i Dag har haft Ordet for en længere Udvikling. Jeg blev imødegaet i Gaar af den ærede Hovedforſlagsſtiller (M. S. Larsen) og hans tvende allierede, det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkrets (Jalkenſtjerne) og det ærede Medlem